
Od Redakcji = From the Editor.

Ochrona Zabytków 37/2 (145), 83

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od redakcji

Po śmierci w dniu 18 sierpnia 1983 r. Profesora architekta Jana Zachwatowicza, pierwszego po 1944 r. Generalnego Konserwatora Zabytków PRL, opublikowaliśmy wspomnienie Jego najbliższego współpracownika i przyjaciela — prof. dra Piotra Biegańskiego („Ochrona Zabytków” nr 3—4, 1983). Wiele środowisk i organizacji konserwatorskich w Polsce podjęło różne działania, aby uczcić pamięć Profesora i przyczynić się do podsumowania Jego dorobku. Mając to na względzie zwróciliśmy się do kilkunastu osób najbliższej, wedle naszego rozeznania, związanych z Profesorem i zaproponowaliśmy swobodną formę wypowiedzi na łamach „Ochrony Zabytków”. Nie ograniczaliśmy ani objętości, ani też nie sugerowaliśmy charakteru wypowiedzi, prosząc jedynie o zabranie głosu przypominającego wydarzenie związane z Janem Zachwatowiczem, o relację z dłuższego okresu współpracy bądź też — refleksje. Zdawaliśmy sobie sprawę, że zebrane w tak krótkim czasie materiały nie mogą pretendować do miana szkicu o osobowości Profesora. Publikujemy wszystkie z otrzymanych wypowiedzi, zachowując w pełni ich osobisty charakter i styl.

From the Editor

After the death on August 18, 1983 of Professor Jan Zachwatowicz, architect, the most outstanding Polish conservator, the first Conservator General of Historical Monuments in Poland after 1944, we published recollections of his closest collaborator and friend Professor Dr Arch. Piotr Biegański („Ochrona Zabytków”, no 3—4, 1983).

A number of professional architectural centres and organisations in Poland have taken up various actions to honour the memory of Professor Zachwatowicz and to contribute thus to summing up his great attainments in the field of monuments protection and conservation.

With this in mind, we have approached a few people who, in our view, were most closely linked with Professor Zachwatowicz and we have proposed to them a free form of expression in „Ochrona Zabytków”. We have not specified either the volume or nature of their expression; the only request we had was to describe the events associated with Jan Zachwatowicz, to give account of long-standing cooperation or one's own reflections.

We have been fully aware of the fact that the material compiled over such a short period cannot pretend to be a study of Professor Zachwatowicz's personality. We are publishing all the accounts received, leaving their personal character and style unchanged.